

29. 8. 2002

ID: 18262

Oprávnění ředitele internátní školy

Ředitel školy s celodenní výchovou a internátních školy rozhoduje o příspěvku na úhradu nákladů ústavní výchovy a ochranné výchovy v jednotlivých případech individuálním správním aktem. Zákonné zmocnění ředitele stanovit určité osobě povinnost platit příspěvek v jím určené výši je třeba chápat tak, že ředitel v souladu se zákonným zmocněním rozhoduje vůči dané osobě o její povinnosti příspěvek ve stanovené výši zaplatit.

Ředitel školy s celodenní výchovou a internátních školy rozhoduje o příspěvku na úhradu nákladů ústavní výchovy a ochranné výchovy v jednotlivých případech individuálním správním aktem. Zákonné zmocnění ředitele stanovit určité osobě povinnost platit příspěvek v jím určené výši je třeba chápat tak, že ředitel v souladu se zákonným zmocněním rozhoduje vůči dané osobě o její povinnosti příspěvek ve stanovené výši zaplatit.

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 33 Odo 242/2002, ze dne 26.6.2002)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl ve věci žalobkyně Z. š. i., zastoupené, advokátkou, proti žalované V. F., o zaplacení 7 000 Kč s příslušenstvím, vedené u Okresního soudu v Hradci Králové pod sp. zn. 8 C 61/2001, o dovolání žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 26. listopadu 2001, č.j. 25 Co 374/2001-29, tak, že dovolání zamítl.

Z odůvodnění :

Žalobkyně se domáhala zaplacení 7 000 Kč s příslušenstvím s odůvodněním, že žalovaná jí neuhradila ošetřovné za pobyt svého syna v internátě za dobu celkem dvaceti měsíců v letech 1999 a 2000.

Okresní soud v Hradci Králové usnesením ze dne 9. 5. 2001, č.j. 8 C 61/2001-23, zastavil řízení, a rozhodl o nákladech tohoto řízení a o vrácení soudního poplatku.

Krajský soud v Hradci Králové usnesením ze dne 26. 11. 2001, č.j. 25 Co 374/2001-29, potvrdil usnesení soudu prvního stupně s dodatkem, že po právní moci tohoto usnesení bude věc postoupena řediteli žalobkyně; současně rozhodl o nákladech odvolacího řízení. Shodně jako soud prvního stupně i odvolací soud dospěl k závěru, že věc nepatří do pravomoci soudu.

Proti usnesení odvolacího soudu podala žalobkyně dovolání, v němž namítala, že odvolací soud věc nesprávně právně posoudil (§ 241a odst. 2 písm. b/ o.s.ř.) dovodil-li, že rozhodování o příspěvku na úhradu nákladů spojených s hmotnou péčí o děti a mládež v internátních školách je svěřeno řediteli školy a je titulem pro případný výkon rozhodnutí. Je přesvědčena, že ředitel školy je oprávněn rozhodnout pouze o výši tohoto příspěvku. Protože ale není orgánem státní správy, nelze takové jeho

rozhodnutí vymoci cestou soudního výkonu rozhodnutí (§ 274 písm. e/ o.s.ř.). Řešení sporu o úhradu dlužné částky je proto v kompetenci soudu a teprve pravomocné rozhodnutí soudu se stává titulem pro výkon rozhodnutí. Navrhla, aby dovolací soud zrušil jak rozhodnutí odvolacího soudu, tak jemu předcházející rozhodnutí soudu prvního stupně.

Nejvyšší soud České republiky jako soud dovolací (§ 10a zákona č. [99/1963](#) Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů – dále opět jen „o.s.ř.“) po zjištění, že dovolání proti pravomocnému usnesení odvolacího soudu bylo podáno ve lhůtě uvedené v ustanovení § 240 odst. 1 o.s.ř. a k tomu oprávněným subjektem (žalobkyní) řádně zastoupeným advokátem (§ 241 odst. 1 o.s.ř.), a že dovolání je podle ustanovení § 239 odst. 2 písm. a/ o.s.ř. přípustné, dospěl k závěru, že dovolání není opodstatněné.

Se zřetelem k uplatněnému dovolacímu důvodu a jeho obsahové konkretizaci se dovolacímu přezkumu otevírá kontrola správnosti právního závěru odvolacího soudu o nedostatku pravomoci soudu k projednání a rozhodnutí dané věci (dovolací důvod podle § 241a odst. 2 písm. b/ o.s.ř.).

V občanském soudním řízení projednávají a rozhodují soudy věci, které vyplývají z občanskoprávních, pracovních, rodinných, družstevních, jakož i obchodních vztahů (včetně vztahů podnikatelských a hospodářských), pokud je podle zákona neprojednávají a nerozhodují o nich jiné orgány (srov. § 7 odst. 1 o.s.ř.).

Podle ustanovení § 1 písm. a/ zákona č. [564/1990](#) Sb., o státní správě a samosprávě ve školství, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. [564/1990](#) Sb.“) vykonává státní správu ve školství – mimo jiné – ředitel školy, ředitel (vedoucí) předškolního zařízení nebo školského zařízení (dále jen „ředitel“). Ředitel rozhoduje o výši příspěvku v jednotlivých případech na úhradu nákladů ústavní výchovy a ochranné výchovy a výši příspěvku v jednotlivých případech na úhradu nákladů spojených s hmotnou péčí o děti a mládež ve školách s celodenní výchovou a internátních školách a školských zařízeních – dále jen „příspěvek“ (srov. § 3 odst. 2 písm. i/ zákona č. [564/1990](#) Sb.). Podle ustanovení § 22 téhož zákona se na uvedené rozhodování ředitele vztahují obecné předpisy o správním řízení.

Pravomoc soudu představuje zákonem vymezený okruh věcí, které je soud oprávněn projednat a rozhodnout. Do pravomoci soudu náleží zásadně rozhodování o všech věcech vyplývajících z právních vztahů vyjmenovaných v § 7 odst. 1 o.s.ř. O žádný z těchto případů se v dané věci nejedná a pravomoc soudu není založena ani jiným zákonem ve smyslu ustanovení § 7 odst. 2 o.s.ř. Jinak řečeno, je-li rozhodování o věci svěřeno jinému orgánu než soudu, pravomoc soudu ve věci není dána a soud nemůže věc projednat a rozhodnout o ní; takovým případem je i rozhodování ředitele internátní školy o výši příspěvku.

Námítka žalobkyně, že ředitel není orgánem státní správy je neopodstatněná. Hovoří-li zákon o řediteli jako o subjektu vykonávajícím státní správu ve školství (srov. § 1 písm. a/ zákona č. [564/1990](#) Sb.) a vymezuje-li jeho pravomoc stanovením věcí, o kterých rozhoduje (srov. § 3 zákona č. [564/1990](#) Sb.), je ředitel při výkonu svých pravomocí v postavení správního orgánu a jeho rozhodnutí jsou správními akty (splňují-li předepsané náležitosti). Ředitel je tedy při rozhodování o výši příspěvku orgánem státní správy a svoji rozhodovací pravomoc realizuje „v jednotlivých případech“ prostřednictvím svých rozhodnutí ve formě individuálních správních aktů.

Neobstojí námitka žalobkyně dovozující ze znění zákona, že ředitel je oprávněn rozhodnout pouze o výši příspěvku a nikoliv uložit žalované povinnost tento příspěvek zaplatit. Rozhoduje-li ředitel podle zákona o výši příspěvku „v jednotlivých případech“, rozhoduje logicky vždy vůči konkrétnímu subjektu (tj. individuálním správním aktem). Je-li pak zákonem oprávněn stanovit výši příspěvku vůči konkrétní, v rozhodnutí individualizované, osobě, je pro tuto osobu takto stanovená výše příspěvku závazná, nebo-li tato osoba je povinna platit příspěvek právě v takto stanovené výši. Zákonné zmocnění ředitele stanovit určité osobě povinnost platit příspěvek v jím určené výši je tedy třeba chápat tak, že ředitel souladu se zákonným zmocněním rozhoduje vůči dané osobě o její povinnosti příspěvek ve stanovené výši zaplatit.

Rozhodnutí ředitele coby státního orgánu jsou činěna podle zákona č. [71/1967 Sb.](#), o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), a je možné je vykonat v rámci exekučního řízení správního podle ustanovení § 71 a následujících správního řádu nebo v rámci exekučního řízení soudního v souladu s ustanovením § 247 písm. f/ o.s.ř. Soud tedy není oprávněn rozhodnout o povinnosti žalované zaplatit příspěvek ani o jeho výši, ale toliko donutit ji ke splnění povinnosti v rámci exekučního řízení, jehož podkladem může být pouze rozhodnutí ředitele, coby individuální správní akt ukládající žalobkyni povinnost zaplatit předmětný příspěvek ve stanovené výši.

Usnesení odvolacího soudu je proto z hlediska uplatněného dovolacího důvodu správné, a protože nebylo zjištěno (a ani žalobkyní tvrzeno), že by toto usnesení bylo postíženo některou z vad uvedených v ustanovení § 229 odst. 1, § 229 odst. 2 písm. a/ a b/ a § 229 odst. 3 o.s.ř. nebo jinou vadou řízení, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, k nimž je dovolací soud povinen přihlídnout, i když nebyly v dovolání uplatněny (§ 242 odst. 3 o.s.ř.), Nejvyšší soud České republiky dovolání žalobkyně podle § 243b odst. 2, části věty před středníkem, o.s.ř. zamítl.

© EPRAVO.CZ - Sbírnka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Konkordátní smlouva se Svatým stolcem](#)
- [Odpovědnost státu za újmu \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Pracovní doba](#)
- [Katastr nemovitostí](#)
- [Odpovědnost státu za újmu \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Odpovědnost státu za újmu \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Práva dětí](#)
- [Určitost sankcionované povinnosti](#)
- [Zemědělská půda \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Správní řízení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Samospráva \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)